

Teplýšovický občasník

1/2010

únor 2010

Informační plátek pro Teplýšovice, Čeňovice, Humenec, Kochánov, Smilov, Zálesí

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

z nového kalendářního roku 2010 již pomalu jedna šestina uplynula. Pod příkrovem nefalšované zimy, která neodbytně vyvolává vzpomínky těch dříve narozených na léta, kdy podobné množství sněhové nadílky bylo běžné, prostě nedílnou součástí jednoho ze čtyř ročních období. Člověk nemusí být zrovna poetického založení nebo romantik, a přesto všechno „příkoří“, které nám denně zimní počasí přináší, musí uznat, že sněhová pokrývka je bonusem tohoto kraje a jeho krásu jen umocňuje. Že nám občas mírně zkomplikuje hladký přesun do zaměstnání, do škol nebo k lékaři na to jsme si již zvykli a považujeme tato úskalí za daň místu, v němž jinak snad všichni spokojeně a rádi žijeme. Vždyť například místní běžkaři si ji jen pochvalují.

Já bych se s dovolením od popisování zimních panoramat našeho kraje a námků nad množstvím sněhu na silnicích ohlédl malinko zpět v čase a přispěl tak do obecního občasníku jistou retrospektivou.

Z mého pohledu uplynuly dva měsíce z roku, který je posledním rokem současného funkčního období. V mém případě se jedná již o páté. Už jen pár měsíců tak schází k metě rovných dvacet let, kdy jsem se aktivním způsobem zapojil, tehdy po boku ostřílených funkcionářů, do přímého řízení věcí veřejných na území, v němž jsem se narodil. Mám za to, že z této pozice můžu hodnotit a srovnávat vývoj, kterým naše malá komunita v obci Teplýšovice v počtu něco přes čtyři sta obyvatel, na rozloze 1.056 ha za tento časový úsek musela urazit. Není to cesta nijak výjimečná,

přesto musela, řečeno sportovní terminologií, stačit tempu nutného vývoje celé společnosti v období od listopadu 1989 do dnešních dnů. Jak byla tato doba efektivní, co přinesla občanům republiky, potažmo občanům naší obce, musí ze svého individuálního pohledu vyhodnotit nejlépe každý z nás zvlášť.

Mohu, vzhledem ke zkušenostem nabytým praxí za ta léta ve vyjednávání na rozličných úřadech a institucích, vyhodnocovat vývoj v čase z pohledu veřejné správy. Nynější nároky na výkon správy věcí veřejných na obcích I. stupně v porovnání s obdobím počátku let devadesátých de-facto opravdu srovnávat nelze.

Udalo se mezi těmito mezníky, přičemž dvacetileté období myslím lze bez nadsázky za mezníky označit, skutečně hodně.

Obce díky radikálním změnám ve struktuře státu a v důsledku nových legislativních úprav získaly kompetence, byly jim navraceny po dlouhých desetiletích od února 1948 a výhradní právo, ovšem se všemi pozitivními i rizikovými důsledky, nakládat se svébytnou identitou samostatných územních celků a územních samospráv. Jistě každý za ta léta zaznamenal ve svém blízkém či vzdáleném okolí, kolik obcí využilo novou legislativu a rozhodlo se osamostatnit, oddělit od jiných obvykle větších obcí, které se tenkrát před rokem devadesát nazývaly střediskové. V jistých případech tak odtržením došlo k narovnání historických „křivd“, kdy násilné sloučení nadiktoval zpravidla stranický aparát. U nás se tak nestalo a profil obce zůstal v tomto směru stabilní.

S tím bezprostředně souvisel další výrazný zisk – možnost hospodařit s vlastními majetky a finančními prostředky. Stát sice část příjmů obcí, tedy tu, kterou tvoří daňové příjmy prostřednictvím zákona o rozpočtovém určení daní ze státního rozpočtu, stále přerozděluje, celkové hospodaření podléhá zákonnému rámci, je ze zákona kontrolováno, ale o prostředcích smí obec rozhodovat, nakládat s nimi z podstaty své absolutní identity a plně ve své působnosti. To je fakt, o němž si v období let před rokem 1990 mohli tehdejší místní funkcionáři nechat jen zdát. (pokračování str. 11)

Břežnové pranostiky

Na svatého Řehoře, líný sedlák, který neoře. Panská láska, ženská chuť a březnové počasí není stálé.

Mokry březem od rolníků nenáviděn.

Břežnový sníh zaorati jest, jako když pohnojí.

V březnu vítr břízy fouká.

Na svatého Josefa když jest krásný čas, bude úrodný rok; prší-li neb padá sníh, bude mokrý a neúroda.

Na den Zvěstování Panny Marie dešť - urodí se rež.

Mlha v březnu znamená za 100 dní bouřku.

Svatý Josef sklání bradu, pluje zima dolů s vodou.

Východ slunce na Zvěstování Panny Marie předpokládá dobrý rok.

Na svatého Řehoře, čáp letí od moře, žába hubu otevře, líný sedlák, který neoře.

Přilétají k nám zase čápi, divoké husy, kačice, laštovice okolo svatého Řehoře.

Mnoho dešťů březnových - hubené léto.

Mrzne-li na svatou Gertrudu, bude mrznout ještě celý měsíc.

Hřmí-li v březnu, tak také v červnu.

Je-li na svatého Josefa hezky, urodí se málo obilí.

Je-li na svatého Josefa vítr, potrvá čtvrt roku.

Na svatého Řehoře, plave led do moře.

Svatého Josefa vítr z Moravy - bude hodně trávy; a když z polské strany - bude zrní i slámy.

Suchý březem, studený dubem, mokry máj - bude v stodole ráj.

Čeňovický sál na celý víkend ožil

Poslední lednový víkend bylo v Čeňovicích na sále místního pohostinství nabito. V sobotu 30.1.2010 se konal Hasičský bál, kde jako každým rokem byla velmi hojná návštěva nejen domácích, ale i hostů z okolních obcí.

Místní hasiči připravili bohatou a lákavou tombolu, k tanci hrála dobrá hudba. Bál se velice vydařil. V neděli 31.1.2010 odpoledne proběhl Maškarní bál pro děti. Ty měly opět připravenou bohatou tombolu, spoustu soutěží včetně vyhlášení nejhezčí masky. Obě akce uspořádal Sbor dobrovolných hasičů Čeňovice.
I. Kratochvílová

5.října - jmenování def. učitele zdejší školy p. Vlad. Poláka, který však vyučoval na Slovensku a tak na zdejší škole zůstal p.Aug. Stejskal.

21.listopad - Dne 21.11.1920 byla konána oslava 250-ti letého výročí smrti největšího učitele národů J.A. Komenského ve škole za spoluúčinkování okrskového sdružení učitelů. Proslov měl řídící učitel a o Komenském přednášel i p. uč. Jan Hošek z Vranova.

Sdružení učitelů zapělo několik čtyřhlasých sborů. Obecenstvu ve značném počtu se dostavivším se oslava velmi líbila.

DRAHOTA r. 1920

Následkem poválečného klesnutí ceny koruny a nedostatkem potravin a poživatin, ceny těchto nezbytných potřeb podražovaly stále více a více a tím i ceny hospodářských produktů.

Tak stál 1q pšenice 450-460 Kčs, 1 q žita 410-430 Kčs, ječmena 340-390 Kčs, ovesa 320-330 Kčs, bramborů 100-110 Kčs, 1q nenabyl za 300 Kčs, slámy za 250-260 Kčs, vikve za 600 Kčs, jetelového semínka 3000-3500 Kčs, hrachu 700-750, zelí 250 Kčs.

Ceny dobytka: kráva 8000-12000, kůň 8000-40000, vůl 6000-14000, koza 300-350, tele 1000-1200, 2 selata 800-1400, vepř 1q těžký 3500, husa 100, slepice 30, vejce 2 Kčs, pár holubů 20 Kč, kachna 40 Kčs, zajíc 80 Kčs.

PŘIDĚLOVÁNÍ POZEMKU r. 1920

V Bahnech u Teplýšovic bylo přiděleno dlouholetým nájemcům 8 korců půdy od Komorního Hrádku. Rybník u Humence (louka 26 korců) byl od velkostatku Komorního Hrádku přidělen též drobným zemědělcům z Teplýšovic, Humence a Zálesí.

STALO SE PŘED 80 LETY

Letošní zima oproti předešlému roku byla velmi mírná a i sněhu mnoho nenapadlo. Dne 7. března 1930 uspořádal učitelský sbor oslavu 80. narozenin T.G.Masaryka ve škole za účasti školních dětí, členů místní školní rady, obecního zastupitelstva, tělocvičné jednoty Sokol, hasičského sboru, osvětové komise a četného obcenstva (pokračování str. 3)

Čtení z kroniky

Na začátku bych ráda pozdravila všechny občany, rodáky a příznivce této rubriky a s více jak měsíčním zpožděním Vám všem popřála v novém roce 2010 hodně zdraví, štěstí, úspěchů a pohody. V tomto čísle bych Vás ráda pozvala do r. 1920 a do r. 1930. Do doby, kdy i zdejší nejstarší občané byli jen nemluvnatá a na tyto roky si pamatují víceméně z vyprávění.

STALO SE PŘED 90 lety

7.březen 1920 - sedmdesáté narozeniny p. prezidenta T.G.Masaryka oslaveny v naší obci byly v naší obci oslaveny již v sobotu 6.3., protože sedmý březen připadl na neděli.

1.dubna 1920 - Dosavadní řídící učitel Šimon Krásnický byl ku své žádosti dán do penze a na jeho místo byl jmenován zdejší učitel a kronikář Jan Zeman. Zastupujícím učitelem byl ustanoven p. Aug. Stejskal.

18.dubna - Volby do NS vykonány byly dne 18.4. 1920 v naší politické obci (Teplýšovice, Humenec, Rousínov a Zálesí) Celkem hlasovalo 258 občanů.

25.dubna - Volby do senátu. Celkem hlasů 242.

STALO SE PŘED 80 LETY (pokračování)

Zdařilá a pěkná slavnost byla spojena s besídkou a měla 18 čísel v pořadu. Všem se velmi líbila.

Oslava památky Husovy uspořádána byla tělocvičnou jednotou Sokol dne 5.července 1930, kde o Husovi promluvil řídící uč. Jan Zeman.

Definitivní učitel Alois Marušák (?) odešel dne 1.7. na obecnou školu ve Zbraslavicích. Řídící učitel Jan Zeman byl od 1.9.1930 ku své žádosti přeložen na trvalý odpočinek. Jako učitel působil 41 let a na škole v Teplýšovicích 33 léta 6 měsíců.

16.11. byl zvolen nový kronikář Jan Procházka. (úryvky z jeho zápisů z r. 1930)

Vedle školy stál velmi zchátralý domek. Dosavadní majitel domku p. Karel Vašíček domek v září 1930 prodal za 3000 Kč p. Václavu Strachotovi-hokynářovi a ten do konce roku 1930 si postavil nový domek asi za 40 000 Kč. K. Vašíček se přestěhoval do domku č. 46, který koupil od Jana Zemana za 35 000 Kč.

V podzimu 1930 byla dokončena stavba nového mlýna u silnice do Kozmic. Mlýn patří p. Štětinovi a jest to mlýn na motorový pohon s průměrnou výkonností 3000q ročně.

1.prosince 1930 zřídil p. František Zeman z Kozmic autobusovou dopravu mezi Teplýšovicemi a Benešovem vlastním autobusem v ceně 40 000 Kč. Od tohoto dne počal pravidelně jezdit každý den ráno v 7 hod. a zpět z Benešova přijíždí ve 12.05 hod. Poplatek na osobu jest 6 Kč. V sobotu jezdí ještě v 16 hod. a z Benešova přijede v 18.35 hod. Doprava se velmi osvědčila.

Dne 1.12.1930 proběhlo sčítání lidu sčítacím komisařem p. J Procházkou

Obec	počet domů	počet obyvatel
Teplýšovice	54	264
Humenec	17	88
Rousínov	22	88
Zálesí	10	49
Celkem	103	489

Podle sčítání lidu v r. 1921 přibýlo 5 domů, ale ubylo 63 lidí.

Na zdejší škole bylo zapsáno 72 žáků.

Tak takový byl rok 1920 a 1930. Jaký bude rok 2010, záleží jen a jen na nás. Snažme se o to, aby zápis v kronice provedený v tomto roce byl plný pozitivních událostí, aby přibýlo co nejvíce nových občánků a abychom se s nikým v tomto roce nemuseli loučit. Dopřejme našim vnukům a pravnukům v budoucnosti hezké čtení obecní kroniky.

Na úplný závěr bych se opět obrátila na Vás spoluobčany a rodáky s prosbou o doplnění jmen a dat v kronice týkajících se Vašich domů, chalup či chat.

Můžete mě zastihnout každou středu od 15 -18 hod v místní knihovně OÚ nebo kterýkoliv den po 16 hod v místní restauraci Na kopečku, nejlépe po telefonické dohodě.

Renáta Procházková, kronikářka
Mob: 721 960803

Statistika porodnosti a úmrtnosti trvale přihlášených občanů v obci Teplýšovice za roky 2004-2009

Rok	počet narození	počet úmrtí
2009	5	9
2008	10	2
2007	3	3
2006	3	6
2005	5	6
2004	4	5

Připravila I. Kratochvílová

JAK JSME SE VYPOŘÁDALI S LETOŠNÍ ZIMOU

Už nyní můžeme říct, že letošní zima u nás v obci byla, co se týče sněhu, skutečně vydařená. Kde jsou ty časy, kdy jsme si stěžovali, že chudáci děti nemají na čem sáňkovat. To letos opravdu nehrozilo, takže si všechny - ty větší i batolata, užily zimních radovánek dost a dost. My dospělí už jsme sních viděli nespočetněkrát, takže potřebujeme ke štěstí hlavně sjízdné silnice, přístup do obchodu k paní Hlaváčkové a k autobusové zastávce. Aby toto všechno bylo vůbec možné, je potřeba, aby se se sněhovou nadílkou někdo vypořádal. Protože se jako ostatní okolní vesnice nemůžeme spolehnout na služby silnic, patří opravdu velký dík a myslím, že hovořím za spoustu dalších matek na mateřské a nejen jich, panu Janu Škvorovi, který se stará o prohrnování všech osad obce Teplýšovice skutečně vzorně.

Markéta Provazníková

ZŠ Teplýšovice na horách

Jak je již tradicí, i v letošním roce naše škola uspořádala zimní ozdravný pobyt na horách. Ze zkušenosti v minulém roce nebylo ani třeba dlouhého přemýšlení a konkurz vyhrál opět penzion Duha v Dolním Dvoře, který nám i letos připravil výborné podmínky pro pětidenní pobyt v Krkonoších.

Po dlouhých vánočních prázdninách jsme se opět sešli ve škole, akorát školní aktovky vystřídaly krosny, kufry, lyže a boby. I letošní cestování bylo jednodušší, protože objednaný autobus nás dopravil skoro až na místo a nebylo zapotřebí trmácet se hromadnou dopravou, kde ne každý má pochopení pro dvacet štěbetajících dětí. Cesta ubíhala rychle, pan řidič nám pustil film a než se všichni rozkoukali, byli jsme na již známém místě. Po příjezdu a následném ubytování byla na programu první návštěva svahu, kde

vznikly tři družstva podle výkonnosti lyžařů. V těchto družstvech se odehrávalo naše každodenní lyžování. O tom, že zimní ozdravný pobyt není jen zábava, se děti přesvědčily hned

večer před večerí, kdy bylo na řadě učení a tím i pozvolný návrat zpět do školního procesu po vánočních svátcích. Po večerí byly nachystány další aktivity, a to v podobě nejrůznějších her a soutěží jako například převlékaná, lov balónků nebo turnaj ve stolním fotbale. Pak už jen následovalo večerní mytí, četba na dobrou noc a potřebný odpočinek na další den.

V podobném režimu ubíhal den za dnem a než jsme se všichni nadáli, byl zde pátek a cesta domů, kde už na nás netrpělivě čekali rodiče.

Jan Kadeřábek, učitel

Karnevalový rej v režii Mateřské školy

Mateřská škola Teplýšovice je součástí právního subjektu ZŠ a MŠ Teplýšovice. Jedná se o jednotřídní mateřskou školu, do které docházejí 3-6-ti leté děti místní i z přilehlých obcí. V posledních letech probíhaly rozsáhlé rekonstrukce a úpravy vnějšku i vnitřku budovy. Nová fasáda s okny dodala budově moderní a veselý vzhled. Uvnitř došlo k úpravám, které činí interiér příjemnějším pro děti, rodiče i učitelky. Součástí MŠ je rozsáhlá zahrada, kam byly zabudovány nové dřevěné prvky jako skluzavka, různé druhy žebříků, dřevěný vláček a hopsadla na pružině.

V průběhu roku zde probíhají, kromě běžných aktivit vedoucích k rozvoji a pohodě dětské osobnosti, různé kulturní a společenské akce.

Pohádková atmosféra v sokolovně

Mezi ně patří i tradiční dětský karneval v místní sokolovně. Je vždy vyvrcholením masopustního týdne v mateřské škole. Náš karnevalový rej patří již po několik let k velké společenské akci dětí, pí. učitelé i rodičů. Pořádá se za přispění Obce, SDH, Sokola, Zahrádkářů a sponzorů rodičů.

Karnevalový rej v režii Mateřské školy (pokračování)

Kromě nádherných masek pozdvihla celkovou atmosféru i skvělá karnevalová výzdoba sokolovny, kde se vše odehrávalo. Celá tělocvična se hemžila pohádkovými postavickami, sešli se zde krásné víly, princezny, rytíři, šašci, královny i králové, čarodějnice i zvířátka. Tančilo se, soutěžilo, zpívalo, hrály se hry, nechyběla ani promenáda masek, kde se oceňovaly nápady. Sladká odměna pak neminula vítěze ani poražené, ale hlavně se všichni náramně bavili a to nejen děti, ale i jejich rodiče. Všichni zúčastnění si tak kromě sladkých odměn odnesli i spoustu krásných zážitků.

Učitelky MŠ Teplýšovice

Představujeme:

Když se setkáváme s lidmi z různých zákoutí našeho kraje, musíme říci, že když se někde objeví název naší obce Teplýšovice, často slýcháváme větu: „**Vy hraje te fotbal, že; máte u vás krásné hřiště s ubytovnou a sokolovnu**“. Někteří dokonce zavzpomínají i na tehdejší představitele sokola pan Sahulu či pana Kováře a na reprezentační družstva ČR boxerů a šermířů, kteří pravidelně každoročně jezdili do naší sokolovny na soustředění. Sluší se i připomenout návštěvu „zasloužilého mistra sportu“ Františka Venclovského (přemožitele kanálu La Manche), který si v únoru roku 1982 vykopál díru v zamrzlém „Mrchojedáku“, a před zraky místních obyvatel se s chutí potápěl ve studené vodě.

A jaký věhlas má dnešní místní sokolská činnost?

Tak na tyto otázky odpovídá předseda sokola pan Petr Hruška.

Ano, je tomu opravdu tak, že v minulosti se po našem trávníku proháněla nejen česká reprezentace boxerů a šermířů, ale i někteří slavní fotbaloví internacionálové např. pánové Pešice, Vízek, Rott či Štambacher.

Poznáte se?

Před loni se dokonce přišla na náš zápas podívat i paní Helenka Vondráčková, a to proto, že syn jejího manžela chytal za naše A mužstvo. Již několik let si za naše „A“ mužstvo s radostí zakope i současný trenér České reprezentační fotbalové „21“ Jakub Dovalil. A jsou i další...

Jaká je současná fotbalová základna?

V současnosti sokol vládne osmi fotbalovými družstvy, a to třemi mužstvy mužů: mužstvem „A“ hrajícím 1.B třídu, mužstvem „B“ hrajícím okresní přebor II. třídu, mužstvem „C“ hrajícím IV. třídu, mužstvem dorostenců hrající 1.A tř. a mužstvy starších žáků, mladších žáků, přípravky a mladší přípravky. Podzimní výsledky všech mužstev (s výjimkou „B“ mužstva mužů) byly velmi dobré. Nyní je již plně rozjeta příprava na jarní kola fotbalových skupin.

Taktéž pod křídla sokolu patří družstvo mužů ve stolním tenise a družstvo volejbalistů a cyklistů, avšak tyto oblasti sportovního využití jsou v plné režii jejich účastníků.

Není možné také nezmínit otázku finanční?

To je stále problematická záležitost při činnosti našeho sokola. Každoročním příspěvkem OÚ na provoz a naši činnost se sice trochu situace stabilizovala, nicméně stále se jedná převážně o činnost zakládající se na dobrovolné aktivitě některých členů členské základny, dobrovolníků, a zejména pak členů výkonného výboru, bez nároku na odměnu či honorář.

Ono se to možná nezdá, ale zajistit všechny podmínky proto, aby mohl být proveden „výkop“ toho,

kterého zápasu, je někdy nejen finanční, ale i organizační oříšek. Proto každý finanční příspěvek i „pomocná ruka“ je námi velice vítána. V současné době ve spolupráci s obcí a manažerem svazku obcí CHOPOS, bylo zažádáno o dotaci v rámci Strategického plánu LEADER na projekt „Přístavba a rekonstrukce sportovního objektu TJ SOKOL Teplýšovice“. Jedná se o rekonstrukci a rozšíření kabin a společenských prostor budovy u hlavního hřiště.

Ostatně o činnosti v minulém roce, o činnosti plánované v letošním roce, finanční situaci a jiném se můžete dozvědět na výroční členské schůzi sokola, která se bude konat v sobotu 27.3.2010 od 19:00 h, v kantýně „Na hřišti“ v Teplýšovicích. Srdečně zveme členy i nečleny našeho sokola.

A co říci na závěr?

Přijďte na naše hřiště a povzbudte naše hráče! Před plnými ochozy se přec lépe vyhrává. Potěšilo by nás, kdyby se divácká kulisa zvětšila. První zápasy jarního kola začnou již o víkendu 27.3.2010.

Děkuji všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem vyšli vstříc a napomohli provozu a činnosti sokola, a to všem sponzorům, obci, výkonnému výboru, hráčům, řidičům, obsluze, dobrovolníkům a v neposlední řadě fanoušků a divákům. Děkuji a těším se na další spolupráci.

připravila: A. Dřízalová

Věnování v památníku od Františka Venclovského

Pohled na kabiny v roce 1963 - pěkně nasněžilo

SDH Teplýšovice - rok 2010 bilancování

Psal se rok 2002, stojíme v hloučku několika kolegů, dobrovolných hasičů odkudsi z okraje Prahy a obdivujeme jejich výstroj. Musím se přiznat, nevěřil bych nikomu, že nás někdo, někdy v daleké budoucnosti vybaví zásahovým kompletem. A boty, helmy to už byla říše snů.

Tehdy do Prahy na povodně jsme přijeli osobákem, na vozíku stříkačku, ale kupodivu i s minimálním vybavením jsme byli schopni téměř dva dny nepřetržitě odčerpávat hnědou smradlavou tekutinu vzdáleně připomínající vodu. Domů jsme přijeli nevyspalí, špinaví, unavení a zmatení.

Do této doby nás okolí vnímalo jako spolek neschopný opravdového zásahu. **„Vždyť opravdoví hasiči jsou tu, mají hotovo a vy než se sejdete.“** **„A stejně nenastartujete stříkačku!!! Jste dobrý jen na pohřby.“**

Málem jsme tomu, co o nás lidi říkali, uvěřili. Toto byl asi první impuls a motivace pro zlepšení stávajícího stavu.

Získali jsme zásahová vozidla

Po nějaké době jsme přesvědčili zastupitelstvo o potřebě dopravního automobilu ARO a do Čeňovic byl zakoupen Transit. Po postupném počesťování rumunského teréňáku jsme dosáhli požadované spolehlivosti. Ani v Čeňovicích nezapomněli a Trandřáka oblékli do hasičských barev.

S ustanovením zásahové jednotky v roce 2006 jsme se dočkali kýženého oblečení. Po nočním zásahu bylo rozhodnuto o koupi elektrocentrály. Zanedlouho se na mimořádné schůzi rozhodovalo, zda přijmout převodem cisternovou stříkačku. I tohoto veterána jsme si museli spojízdnit svépomocí. S postupným vylepšováním CAS-ky nám pomohli profíci z HZS Benešov. Za to jim patří velký dík.

Na poslední dva přírůstky obec získala

grant, a do Čeňovické zbrusu nově opravené zbrojnice mohlo připutovat motorové kalové čerpadlo Honda a k nám plovoucí čerpadlo.

Co se událo v roce 2009?

Loňský rok byl ve znamení oslav 100 letého výročí a rekonstrukce teplýšovské zbrojnice. Je to pro nás také rok informatiky. Náš novopečený člen, bratr hasič Jan Háek, dal vzniknout internetovým stránkám, kde každý může najít spoustu užitečných informací nejen o našem sboru.

Také se povedlo vzkřísit výchovu malých hasičů. U nás teprve vloni, v Čeňovicích se to podařilo o něco dříve. Musím podotknout, jádro našeho sboru se skládá z odchovanců mládežnické soutěže Plamen. I tady platí heslo: **„Co se v mládí naučíš, k stáru jako když najdeš!“**

Přelom roku 2009-2010 byl pro nás ve znamení zásadních změn ve složení výboru. Po dvaceti letech starostování se na vlastní žádost vzdal vedení sboru bratr hasič Josef Kyselka. I Tobě patří poděkování za dlouholetou práci a držím palce nastupujícímu starostovi Michaelu Novotnému, aby obstál a dosáhl přirozené úcty, autority a respektu tak jako to bylo u Tebe.

Samozřejmě předchozí řádky mohou na někoho působit jako holedbání se nakoupenou technikou, ale bez práce nejsou koláče. Všechny investice obce, sboru, nebo sponzorů jsou podloženy stovkami hodin brigád, školení, kurzů a jiné práce související s chodem sboru a obce. Práce hasičů se přirozeně odráží ve větších možnostech růstu a to nejen materiálního, odborného, ale i ve zvětšující se členské základně. Doufám, že se nám podaří tento trend udržet i nadále a na poli represe se zabydlíme jako spolehlivá součást integrovaného zásahového systému. Vždyť už teď víme, že to, co se zdálo před pár lety nemožné, je naše současnost a budoucnost máme plně ve svých rukou.

www.sdhteplysovice.wz.cz
Vítězslav Sahula, velitel

Jak se daří hasičům v Čeňovicích

Sbor dobrovolných hasičů v Čeňovicích byl založen krátce po druhé světové válce, ustavující schůze se konala 4. prosince 1947. Nepatří tedy k těm sborům, jež vznikaly v dobách Rakousko-Uherska a které slaví v současnosti již trojiciferná výročí. I tak je ale v krátké historii čeňovických hasičů za čím se ohlížet. Pokud dostanu příležitost i v dalších číslech občasníku, rád se s jeho čtenáři podělím o některé zajímavosti, které jsem nacházel v archivech a starých kronikách při sestavování almanachu k padesátiletému výročí sboru.

Dnes bych ale rád napsal něco o dobách nedávných a o současnosti. Já sám jsem členem sboru od roku 1993, z toho od roku 1998 ve funkci starosty sboru. Z vlastní zkušenosti tak mohu hovořit o událostech zhruba posledních dvaceti let. Tato doba byla ve znamení pestré činnosti, která s sebou, jak už to bývá, nesla úspěchy i neúspěchy. V souhrnu se ale doufám dá říci, že se náš sbor svou činností řadí k těm, které se mezi více než dvoustovkou dalších sborů na okrese Benešov neztrácejí.

Období od počátku 90. let dvacátého století bylo převážně v duchu hasičských soutěží. Kolem relativně malé visky se v té době zformoval kolektiv nadšenců všech generací. Zájem byl takový, že někdy ani tři soutěžní družstva nemohla pojmut všechny, kdo měli zájem se zapojit. A když se k tomuto nadšení připočte i několik výprav za poznáváním soutěží v jiných krajích republiky, není se co divit, že Čeňovice na přelomu tisíciletí neměly na okrskové úrovni v požárním sportu přemohitele. Mnozí ze zasvěcených si pamatují, že některé sousední sbory nám zazlivaly nové postupy (roztahování spojených hadic, nabírání vody apod.) a mnohdy jsme čelili nařčením z „nekalých figlů“ a podobně. Čas však ukázal, že nelze přeshlapovat na místě a i tomuto sportovnímu odvětví vládně pokrok. A většina z těch, co nás kritizovali, musela časem uznat, že nejlepší odpovědí na naše výsledky je osvojit si tyto novinky také. A tak i když dnes Čeňovice nenajdete v čele okrskových žebříčků, nelze jim upřít významný podíl na tom, že družstva okrsku Struhařov zůstala v uplynulých letech konkurenceschopnými a nejlepší z nich mohou reprezentovat náš region na okresní soutěži.

Asi se ptáte, kde jsou tedy hasiči z Čeňovic dnes, když na soutěžích stupně vítězů zauímají jiné sbory? Odpověď je prostá - chlapi i děvčata nám postupně odrůstali, případně odcházeli za jinými povinnostmi. A tak opadal jak zájem o soutěže, tak výkonnost těch, kteří zůstali. To ale neznamená, že jsme zůstali sedět s rukama v klíně. Jen jsme přehodnotili své plány a více se zaměřili na jiné oblasti činnosti sboru.

Jedním z těch nových cílů, které jsme si v posledních deseti letech vytýčili, bylo posílení základního poslání dobrovolných hasičů a to je zajištění co největší soběstačnosti obce v požární ochraně. A tak se naši členové aktivně zapojili do budování nově vznikající jednotky, která samozřejmě kromě požární ochrany zajišťuje i pomoc při živelných pohromách a jiných mimořádných událostech. V této oblasti se velkou měrou ukazuje nutnost spolupráce a tak je jednotka společným

projektem obou sborů naší obce, tedy Teplýšovic a Čeňovic. Dávno jsou tedy doby, kdy mezi obyvateli obou částí obce panovala v mnoha směrech rivalita. V dnešní hektické době jsou některé akce či úkoly proveditelné jen společnými silami. Proto se hasiči obou sborů již několik let pravidelně setkávají ve společných družstvech při námětových cvičeních, přičemž ve výsledcích se neztrácejí ani mezi hasiči mnohem větších obcí. A nejen to, ve spolupráci s dalšími hasiči z okrsku Struhařov se nám v letech 2007-2009 podařilo tři námětová cvičení pro různé typy jednotek v okolí i organizačně zajistit, přičemž jako základna posloužil prázdný areál čeňovického dvora.

Samozřejmě si přejeme, aby obyvatelé naší obce potřebovali pomoc hasičů co nejméně, je však dobré vědět, že jak v Teplýšovicích, tak v Čeňovicích, jsou hasiči nejen dobře připraveni, ale díky nemalým investicím obce i náležitě vybaveni. O tom jste se ale mohli dočíst i v člancích o sboru Teplýšovice.

Druhým a neméně důležitým dlouhodobým záměrem je výchova nové hasičské generace. Tento úkol nám přinesla sama doba, kdy prořídly řady nejen soutěžních družstev, ale obecně

aktivních hasičů, kteří se zapojují do činnosti sboru. Na úplném počátku byla účast několika dětí z Čeňovic a Teplýšovic na akci rady mládeže při okresním sdružení, což byl výlet po naučné stezce z Divišova do Českého Šternberka. Právě tehdy jsme si uvědomili, že v našem okolí máme dostatečný potenciál malých ratolestí, které po určité době mohou zaplnit mezery v našich řadách. K založení dětského hasičského oddílu pak už byl jen krůček. A tak jsme loni na podzim zahájili již čtvrtou sezónu činnosti. Celkově máme ke dnešku registrovaných více než 20 dětí nejen z Čeňovic, ale i z Teplýšovic, Kácovy Lhoty, Okrouhlice, Benešova či dokonce Vlašimi. Potěšujícím faktem je, že více než polovina z nich se pravidelně účastní schůzek, akcí a soutěží, pořádaných jak naším sborem, tak okresním sdružením. To je snad zárukou toho, že se nám naše plány podaří realizovat a za pár let nám aspoň z několika z nich dorostou mladíci a slečny, kteří nastoupí po našem boku v té opravdové hasičské práci.

Na počátku jsem se o současnosti sboru zmínil jako o době, která nese úspěchy i neúspěchy. Je samozřejmé, že na našich schůzkách probíráme i nezdary a snažíme se z nich poučit. V tomto článku jsem se však chtěl zmínit hlavně o tom, na co může být v poslední době náš sbor právem hrdý. A ten výčet by určitě nebyl úplný, kdybych zapomněl na činnost hasičů v oblasti kultury.

Shodou okolností je to jen pár dní, kdy se v sále čeňovické hospody konaly hned dvě akce, které jsou každoročně vrcholem společenské činnosti sboru. O posledním lednovém víkendu jsme uspořádali jak hasičský ples, který je tu snad od nepaměti, tak i dětské maškarní odpoledne, jehož tradice trvá teprve čtvrtý rok. Co se týče plesu, podmínky našeho sálu neumožňují pořádat akce pro stovky lidí a tak ani propagace není příliš velká. Za ta léta však máme své věrné příznivce, kteří se pravidelně vracejí, snad i díky té komorní atmosféře. K té letošní přispěl i kapelník Jaromír Jansa, známý spíše jako „Černý Baron“, který k nám zavítal znovu po dlouhých šesti letech. I naše pojetí karnevalu se zřejmě líbí. Opět se nám sešlo více než 30 dětí v různých maskách a na své si při tanci a soutěžích snad přišli i dospělí z řad doprovázejících rodičů a prarodičů (je malým tajemstvím, že bychom příště tuto věkovou kategorii rádi zapojili do programu o něco více). Věřím, že se za rok opět sejdeme v hojném počtu.

A samozřejmě doufám, že se s většinou z Vás uvidíme i při akcích, na kterých se bude náš sbor podílet v letošním roce. Z těch nejbližších můžeme připomenout dětský den či posezení na hřišti při příležitosti pálení čarodějnic.

Co dodat závěrem? Snad že je namísto poděkovat všem občanům naší obce, kteří podporují čeňovické hasiče. Někdy pomocí nebo radou, jindy drobným finančním či věcným příspěvkem, případně účastí na některé akci námi pořádané. Vážíme si podpory všech, kterým není lhostejný odkaz našich otců a dědů, kteří před šedesáti lety založili tradici SDH Čeňovice.

Věřím, že se na stránkách občasníku nevidíme naposledy, stejně jako věřím, že i v budoucnu budu moci o činnosti a plánech hasičů v Čeňovicích psát v optimistickém duchu jako dnes.

Jiří Černík, starosta SDH
Čeňovice

Rekapitulace realizovaných projektů podpořených dotací v roce 2009

Oprava hasičské zbrojnice v Teplýšovicích – kompletní rekonstrukce objektu sloužícího místnímu Sboru dobrovolných hasičů – dotace Strategický plán leader Posázaví ve výši 750 205,-Kč.

Celkové náklady projektu 833 562,-Kč.

Hasičské závody – oslavy 100. výročí založení SDH Teplýšovice – dotace z Fondu sportu Středočeského kraje ve výši 15 000,- Kč. Celkové náklady projektu dle závěrečného vyúčtování akce 62 250,-Kč.

Obnova technického vybavení knihovny v Teplýšovicích – pořízení výpočetní techniky – dotace z Fondu na podporu knihoven Stř. kraje ve výši 20 000,-Kč. Celkové náklady 27 077,-Kč.

Hurá, za sportem – hřiště s umělým povrchem u ZŠ Teplýšovice dotace od Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 300 000,-Kč. Dofinancováno z rozpočtu obce do výše 596 000,-Kč

eGovernment v obcích CzechPOINT – vybavení obce výpočetní technikou sloužící poskytování služeb občanů ve veřejné správě – dotace od Ministerstva vnitra ve výši 70 000,-Kč. Celkové náklady 91 000,-Kč.

Zpomalovací práh na MK (polštář) před Mateřskou školou – dotace z Fondu dopr. bezp. opatření Středočeského kraje ve výši 52 000,-Kč. Celkové náklady 68 871,-Kč.

mk

Představujeme THC Teplýšovice

Již přes sedm let působí v naší obci občanské sdružení a zároveň sportovní klub *THC Javorové listy Teplýšovice*. Chtěli bychom využít toho, že vychází Teplýšovický občasník a jeho prostřednictvím blíže představit činnost tohoto klubu.

Klub byl založen v červnu 2002 na ustavující valné hromadě. Jeho neoficiální začátky spadají však již do roku 2001. V té době jsme objevili kouzlo této hry a hlavně zjistili, že ve stolním hokeji se pořádají pravidelné národní i mezinárodní soutěže. Protože nejbližší fungující klub byl nedaleko v Kamenném Újezdci (pár kilometrů za Týncem nad Sázavou), jezdili jsme se učit právě tam. S tímto klubem nás dodnes pojí přátelské vztahy, zve me se navzájem na své soutěže a jiné akce. V červnu 2002 měl klub na svém počátku 12 členů. Dnes je

v našem klubu registrováno 27 hráčů. Hned po vzniku klubu jsme se stali též řádnými členy ČSTV a také členy ČASG, což je federace stolního hokeje v České republice. Potěšilo nás, že v loňském roce byla federace ČASG oficiálně přijata jakožto nové sportovní odvětví do velké rodiny ČSTV.

Mnohého nezaujatého pozorovatele možná napadne, jestli se dá považovat stolní hokej za sport. Nejlepší odpověď je – přijďte se podívat a přesvědčit na vlastní oči.

K dobrému zvládnutí stolního hokeje je totiž potřeba velká dávka obratnosti, rychlosti a zručnosti. Výhodu mají hráči s dobrým

periferním viděním a kombinačními schopnostmi. Další výhodou stolního hokeje je to, že zahrát si mohou opravdu všichni, malí i velcí. V tomto sportu se stírají věkové hranice a neplatí zde, že větší šanci uspět mají starší, mnohdy je to spíše naopak. Stolní hokej se hraje na stolech od švédského výrobce STIGA. Zápas trvá pět minut, pravidla jsou poměrně jednoduchá, ale obsáhlá, takže na jejich vysvětlení zde není prostor. Každý, kdo by se chtěl o stolním hokeji více dozvědět, má možnost navštívit internetové stránky www.stolnihokej.cz, kde

nalezne podrobné informace o všech klubech v republice i v zahraničí, dále informace o soutěžích národních i mezinárodních a mnoho dalších zajímavých údajů, např. pro začátečníky je zde několik škol stolního hokeje.

Náš klub pořádá od roku 2002 pravidelnou *Teplýšovickou ligu stolního hokeje*. Letos probíhá již její osmý ročník. Každý rok odehrajeme deset turnajů a na závěr sezóny mají nejlepší hráči ligy právo startovat na *Teplýšovickém poháru*, kde se v jediném turnaji rozhoduje o držitelích této trofeje. Většina turnajů se hraje na sále restaurace v Čeňovicích. Považujeme za úspěch, že od vzniku naší ligy hrálo na jejích turnajích více jak šedesát hráčů. Náš klub se počtem členů řadí k největším v republice, což se však bohužel neodráží na výsledcích v Českém poháru. Zde bychom se chtěli zlepšit, bude to však velice těžké. Mnoho našich dobrých hráčů má zároveň povinnosti v jiných sportech a zájmových činnostech a tak je jejich účast na turnajích Českého poháru nepravidelná.

Pokud někoho zaujal článek o našem klubu a stolní hokej jako sport, má možnost více zjistit u kontaktních osob našeho klubu. Jsou jimi Pavel Goby v Teplýšovicích, Pavel Pohořalý v Čeňovicích a Jaroslav Sládek v Kochánově. Na závěr přejeme našemu klubu mnoho sportovních úspěchů a neutuchající zájem místních hráčů o tento sport a o reprezentaci naší obce v rámci celé republiky.

pg

Slovo starosty

(pokračování)

Hospodařit se svými finančními prostředky těsně po roce devadesát však nebyla disciplína vůbec nijak jednoduchá. Přibývaly na účet obce velmi pomalu a pamatuji se, že se tehdejší rozpočty sestavovaly v řádu set tisíců korun. Pracovalo se intenzivně a v některých případech dlouhodobě na převodech poměrně rozsáhlého obecního majetku včetně občanské vybavenosti zpět od státu do vlastnictví obce. S tím ovšem přímo souvisely neúměrně se zvyšující nároky na jeho udržování a to již ve vlastní režii. Současně bylo třeba zajistit potřebný rozvoj a v tom byla doba velmi složitá právě vzhledem k prostředkům, kterými obec disponovala. Nutně bylo třeba přejít na nové metody a způsoby poplatné zaváděnému systému ve financování a řízení samostatných územních celků.

V druhé polovině devadesátých let se systém začal stabilizovat a například Ministerstvo pro místní rozvoj začalo postupně dotovat zcela nový finanční fond obnovy venkova. Nám se podařilo napojit v té době na průkopníky v tvorbě tohoto rozvojového programu a s jejich pomocí vyhotovit materiál, který rázem otevřel nové možnosti financování investičních akcí v obci. K čerpání docházelo velmi pozvolna. Obec z programu například udělala první etapu rekonstrukce nynější budovy OÚ v Teplýšovicích. Byla to skoro dospělá dotace podobná těm, které dnes již důvěrně známe a využíváme jich. Postupně se z Programu obnovy venkova v druhé polovině devadesátých let začal prostřednictvím urbanistické studie rodit Územní plán obce. V pořadí druhý dokument, ale neméně zásadní pro realizování plánovaného rozvoje územně samosprávného celku v širokém urbanistickém a stavebním kontextu. Tam se už opravdu jednalo o

systémové řešení v rámci obce. Doba sama ověřila, jak oba dokumenty byly nezbytně důležité a do dnešních dnů díky jejich bohatému obsahu zdaleka nevyčerpané. Přes dílčí změny jsou stále studnicí inspirace.

Zpomalovací práh u Mateřské školy

V té době se začal rýsovat další historický zlom. Stále se zrychlující legislativní vývoj ve veřejné správě, změny v dotační politice státu prostřednictvím nových nebo rozšiřovaných programů investičních i neinvestičních charakterů s cílem podporovat rozvoj měst a obcí logicky vyvolávaly hledání efektivnějších způsobů k jejich efektivnějšímu čerpání. Všichni představitelé obcí se museli učit novým postupům, což v našem regionu nakonec iniciovalo založení Svazku obcí CHOPOS a obec Teplýšovice byla v listopadu r. 1999 prvním přístupujícím členem k již organizovaným, zakládajícím obcím Chotýšany, Postupice, Popovice a Struhařov. Prozření tehdejších starostů a tehdejších zastupitelů obcí je dnes hodnoceno jako rozhodnutí tím jediným správným směrem. V loňském roce tato spolupráce dovršila desetiletého výročí trvání a její výsledky snesou ta nejpřísnější měřítka. Svazek obcí si vydobyl renomé, které daleko přesahuje hranice mikroregionu. Je nepřehlédnutelným a platným partnerem v uskupení široké partnerské spolupráce mezi podnikatelským a veřejným sektorem v oblasti Posázaví. Obecně prospěšná společnost je mimochodem další nový a fungující model spolupráce, jejíž vznik si vyžádala doba. Podařilo se tak nahradit chybějící článek ve struktuře

mezi obcemi, podnikateli, poptávaným rozvojem konkrétního území a zdrojem financí z evropských strukturálních fondů. S tím souvisí také jistý vývoj našeho Svazku obcí a pro nás je dobrá zpráva, že na jeho vedení se v současné době přímo podílí místostarosta z naší obce. Přínos a efektivita pro jednotlivé členské obce CHOPOSu jsou skutečně ověřené konkrétními hmatatelnými výsledky.

Byl to další z mezníků v řízení obcí – myslím si, že pro většinu pozitivní. Praktikuje se tak do jisté míry vzájemná spolupráce představitelů jednotlivých obcí dnes již s dvěma manažery mikroregionu. Obce se tak přes svazek vzájemně začaly doplňovat a v uvozovkách podporovat, aby pokud možno ve stejné linii čelili stále zvyšujícím se nárokům. Mimo jiné ve zmíněném období se na jednotlivé sdružené obce dostaly díky společnému čerpání grantu první počítače s připojením na internet. V tomto směru skoro všichni začínali od nuly. Pamatuji se, jak jsme absolvovali v rámci CHOPOSu v sále pohostinství v Teplýšovicích první seminář-seznamování se s PC s nesmělými komunikačními „pokusy“ s internetem a používáním e-mailové pošty. Je to úsměvné? Asi ano! Jestli si dobře pamatuji, tehdejší garnitura starostů s výpočetní technikou neměla absolutně žádnou zkušenost. V té době to byli ve většině padesátníci. Vše, včetně účetnictví obcí, se do té doby dělalo v ruce. Dnes se to jen s velkou dávkou fantazie dá představit. V roce 2003 definitivně skončily původní okresy jako územně samosprávné celky.

(Pokračování str. 12)

Hřiště za ZŠ Teplýšovice

Rázem vypadl fungující článek výkonu jednak samostatné působnosti územních celků – významný(!) a přenesené působnosti státu. Článek do určité míry podpůrný v hospodaření s finančními prostředky, pro obce „poradní orgán“ s nímž do jisté míry šlo legitimně konzultovat některé úkony v řízení, financování, hospodaření obcí a vedení účetnictví. S ustanovením vyšších samosprávních celků, v nám dnes dobře známém modelu – kraje, ale hlavně krajské úřady - tato zažitá praxe rázem doznala absolutního konce. Obce ztratily své poradní orgány, kdy nové krajské jsou v převážné míře pouze kontrolními a odvolacími. Z toho důvodu jsme se museli začít orientovat v mnohém přímo na ministerstva. Opět mezník a diametrální změna - v plném rozsahu a plnou vahou na představitele jednotlivých obcí, pracovníky místních úřadů dolehla odpovědnost za výkon samosprávy, přenesené působnosti státu a fungování obecních úřadů. Doba velmi těžká, zkomplikovaná vzhledem k hektickým přípravám neodvratného přístupu republiky do EU, provázená smrtí nových zákonů což neustalo v podstatě ani do dnešních dnů. Doba, kdy se nutně měnily snad všechny vnitřní směrnice, vznikaly zcela nové vnitřní předpisy a normy, obce byly nuceny zakládat příspěvkové organizace, oddělit jejich účetnictví od obecního. Ve všech odvětvích převzaly na svá bedra organizační struktury, financování, vnitřní kontrolní mechanismy vlastního hospodaření i svých organizací s konečnými důsledky nic nepromíjejících venkovních auditů a kontrol pověřených inspekčních orgánů na úrovni kraje a ministerstev.

Přístup České republiky do společenství EU 1.května 2004 měl vliv snad na vše co se dosud ve státní, potažmo místní samosprávě do té doby dělo. Legislativní dopady jsme prodělali poměrně plynule. Nehodlám rozebírat pozitiva a negativa přístupu a dopadů na nás jako občany. Na to

existuje nekonečná škála názorů a zaručených pravd, ale vzhledem k rozvojem obcí se chystal nový systém, kterému bylo nutné se včas, kreativně a operativně přizpůsobit. Tady se potvrdily získané zkušenosti a podpora již zmíněného Svazku obcí. Zkušenosti s čerpáním například programu SAPARD byly neskutečnou devizou. Model měl být podobný, jen období stanovené na léta 2007 – 2013 mohlo možná působit uklidňujícím dojmem – vždyť na čerpání máme dost času, je tam i pro nás dost peněz. Musím říci, že jsme tomuto klamu nepodlehli a v roce 2006 po volbách jsme začali připravovat STRATEGII čerpání prostředků právě na očekávané období. Rozhodli jsme připravit první projekt a zastupitelé v této souvislosti strategický dokument v polovině roku 2007 schválili. Na něj se nabalily postupně další naplánované záměry, vypracovávaly se přípravné dokumentace, připravovaly se majetkové změny, přemýšlelo se jak získat dostatek prostředků na kofinancování rodících se záměrů, abychom evropské, ale i národní prostředky vůbec čerpat mohli. Průběžné financování projektů je počátkem a zároveň může být koncem čerpání evropských peněz. Je to ta zásadní informace, i když vyhotovené a aktivní projekty tyto možnosti samozřejmě primárně čerpat umožňují a bez nich se žádat prostě nedá na nic.

Tedy od ne jednoduchých počátků devadesátých let se společnými silami, za účasti mnohých zastupitelů, kterých se za období na obci vystřídala řada a podíleli se každý svým dílem na procesu změn za aktivní pomoci mnohých vedoucích představitelů místních organizací a jejich nesčetných členů, podařilo dovést obec k možnostem, které nabízí dnešek. Opět to je složité, ale na jisté výdobytky si lze již konkrétně sáhnout. Vedle dílčích úspěchů stále existují rezervy. Je toho skutečně mnoho co je ještě nutné změnit. Práce kolem obce nemá nikdy konce a těžko někdo bude

moci říci, že je skutečně hotova. S novou dobou přicházejí průběžně noví občané a s nimi nové nároky na způsob využití toho, co je již pořízené spolu s požadavky na zcela nové vybavení, zařízení prostředí, v němž se rozhodli existovat.

V rámci možností je třeba tyto požadavky plnit. Je to úkol pro představitele obcí obecně, mají tuto činnost v popisu práce a u nás tomu není jinak. Proto jsem si dovolil opravdu pouze ve zkratce připomenout zpětně některé, podle mého názoru významné momenty, na něž obec v rámci vývoje společnosti musela reagovat. Na časový úsek od počátku devadesátých let do současnosti, která představuje bezmála celých dvacet let. Na kroky, které obec absolvovala, jakým způsobem je zvládala včetně zvládání snad absolutních změn ve výkonu veřejné zprávy. V loňském roce podobné změny ve smyslu zavedení eGovernmentu a třeba CzechPointu ve státní a veřejné správě byly dokonce označovány za „revoluční“. Jaké nás čekají třeba za rok?

Přeji Vám i sobě brzký nástup netrpělivě očekávaných teplých a rozkvetlých jarních měsíců!

Starosta obce Josef Škvor

Poděkování

Dnes si čtete (samozřejmě se započtením nultého čísla) v pořadí již 3. vydání Teplýšovického občasníku. Přiznám se, že jsem ani nečekal, že se podaří do jednoho roku od prvního pokusu vydat místní tisk informující obyvatele o dění v obci, do kterého se zapojilo tolik příspěvovatelů. Zatím vydáváme občasník ve velice skromných podmínkách a s minimálními náklady, řádově pár stovek korun. Přesto si v něm můžete nalézt řadu zajímavého, na co vývěsky nestačí.

Všem příspěvovatelům děkuji za vytvořené články a již se těším na další číslo. Originál čísla v barevném provedení si můžete prohlédnout na webových stránkách obce.

Miroslav Kratochvíl, místostarosta